МЦ҃А СЕПТЕ́МВРЇА
ВЪ К҃Д-Й ДЕ́НЬ.

СЛУ́ЖБА ПРП҃БНОМУ
О҆ЦѸ НА́ШЕМУ ДАВІ́ДУ
[БЫ́ВШЕМУ КН҃ЗЮ
СЕ́РБСКОМУ ДИМИ́ТРЇЮ,
СЫ́НУ ВУ́КАНОВУ,
ВНУ́КУ НЕ́МАНИНУ].

НО́ВЫЙ СЕ́РБЛѦКЪ
ВЕ҃І
2015.
НОВИ СРБЛЯК

ПРЕПО
ДОБНИ
ДАВИД
ИСИХАСТ

МЦ҃А СЕПТЕ́МВРЇА ВЪ К҃Д-Й ДЕ́НЬ.

ПА́МѦТЬ ПРП҃БНАГѠ ѻ҆Ц҃А̀ НА́ШЕГѠ ДАВІ́ДА [БЫ́ВШАГѠ КН҃ЗѦ СЕ́РБСКАГѠ ДИМИ́ТРЇА, СЫ́НА ВУ́КАНОВА, ВНУ́КА НЕ́МАНИНА].*[1]

НА [ВЕЛИ́ЦѢЙ] ВЕЧЕ́РНИ.

На Гд҃и, воз҃ва́хъ: стїхи̑ры, гла́съ а҃.

Пⷣ: Всехва́льнїи мꙋ́ченицы:

О҆ч҃е давíде, прп҃бне, ✲ ѿ мл҃нства хрⷭ҇та̀ бг҃а вседꙋ́шнѡ возлюби́въ, ✲ и҆ тогѡ̀ бл҃го́е и҆́го на ра́мо своѐ воспрїѧ́въ: ✲ всѧ̑ кра̑снаѧ мі́ра сегѡ̀ преѡби́дѣлъ є҆сѝ, ✲ и҆ жела́емомꙋ хрⷭ҇тꙋ̀, тща́тельнѡ ᲂу҆стреми́лсѧ є҆сѝ, ✲ всѧ́къ трꙋ́дъ и҆ по́двигъ нелѣ́ностнѡ соверша́ѧ. ✲ того̀ молѝ, всебл҃же́нне, ✲ и҆ на́мъ почита́ющымъ свѣ́тлꙋю па́мѧть твою̀, ✲ дꙋ́хомъ не ᲂу҆нывáти и҆ тѣ́ломъ не разслабѣ́ти.

О҆ч҃е давíде, пребл҃же́нне, ✲ златотка̑нныѧ кн҃жескїѧ ѻ҆де́жды ꙗ҆́кѡ рꙋ́бища совле́клъ є҆сѝ, ✲ и҆ въ мона́шескꙋю ри́зꙋ ра́достнѡ ѡ҆бле́клсѧ є҆сѝ, ✲ вре́меннаѧ преѡби́дѣвъ, вѣ̑чнаѧ прїѡбрѣ́лъ є҆сѝ. ✲ сегѡ̀ ра́ди и҆ на́мъ хꙋдѣ́йшымъ и҆спросѝ, бг҃одꙋхнове́нне, ✲ въ небе́сныѧ ѡ҆блещи́сѧ ✲ и҆ бли́зъ гд҃а при́снѡ водворѧ́тисѧ.

О҆ч҃е давíде, бг҃омꙋ́дре, ✲ ѻ҆тцꙋ̀ своемꙋ̀ вꙋ́канꙋ въ братобо́рствѣ не слѣ́довалъ є҆сѝ: ✲ всѧ́къ мѧте́жъ и҆ нестрое́нїе возненави́дѣвъ, ✲ ꙗ҆́кѡ и҆ вино́внаго и҆̀мъ, врага̀ сп҃се́нїѧ ро́да чл҃вѣ́ческагѡ: ✲ ѻ҆ч҃ествꙋ твоемꙋ̀ ᲂу҆ гд҃а ми́ра взыска́лъ є҆сѝ, ✲ и҆ враждꙋ́ющымъ ѻ҆тцꙋ̀ и҆ стры́ю хрⷭ҇тїа́нскагѡ смире́нїѧ проси́лъ є҆сѝ. ✲ тѣ́мже и҆ на́мъ во ѡ҆бстоѧ́нїй сꙋ́щымъ, ✲ ми́ра дꙋше́внагѡ и҆ бл҃гостоѧ́нїѧ держа́внагѡ ᲂу҆ гд҃а и҆щѝ. Сла́ва, гла́съ ѕ҃:

---

[1]* тропар и кондак састављени 23. септембра (6. октобра) 2014. г. – дан уочи спомена преподобнога – пре 9 сати, три стихире – током дана, акростих Канона̂ – смишљен, а 1. Песма Канона̂ – започета. Акростих канона измењен, Канон и Свјетилен завршени 10. августа 2015. г. у 1. редакцији.

МАНАСТИР ДАВИДОВИЦА.

Задужбина Д(и)митр(ија)а Немањића, најмлађег Вукановог сина, која је по његовом монашком имену Давид добила име Давидовица. Налази се на обронцима планине Јадовник, недалеко од Пријепоља, у југоисточној Србији. Манастир је изграђен 1281. (1282.) године, а црква је посвећена Богојављењу.

СПОМЕН СВЕТОГ ДАВИДА,
КНЕЗА СРПСКОГ Д(И)МИТР(ИЈ)А НЕМАЊИЋА.*[3]

Најмлађи син Вуканов, унук Немањин. Саградио манастир у Бродареву на Лиму где се и сам замонашио добивши: име Давид. Путовао је на поклоништво у свети град Јерусалим. Мирно се упокојио *[око 1286. г.]* у Господу, и од Њега прослављен као чудотворац.

---

[3]* преузето из ***„Житија светих"*** за месец септембар преп. Јустина (Поповића), стр. 462.